

Teza: punkty szkoleniowe; koszty postępowania.

1.

Nie uzyskanie punktów szkoleniowych przez obwinionego jest deliktem dyscyplinarnym

2.

Przyznanie się przez obwinionego do popełnienia zarzucanego mu przewinienia, czego konsekwencją było orzeczenie w sprawie bez prowadzenia rozprawy nie uzasadnia zasądzenia kosztów postępowania dyscyplinarnego przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 2000 zł. . Dobrowolne poddanie się karze powoduje, że ilość czynności w sprawie ulega znacznemu zmniejszeniu - dzięki obwinionemu. Wobec powyższego sąd powinien obciążyć obwinioną najniższymi możliwie kosztami postępowania dyscyplinarnego.

Sygn. akt WO- 140/20

ORZECZENIE

z dnia 21 października 2020 roku.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Andrzej Hryniewiecki

Sędziowie: SWSD Rafał Ziemiński

SWSD Julian Cybulski /sprawozdawca/

Protokolant: Dorota Waleszkiewicz

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Mariusz Łątkowskiego po rozpoznaniu w dniu 21 października 2020 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego R. S. obwinionego o popełnienie deliktu dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 75 ze zmianami) oraz § 17 Regulaminu zasad wypełniania obowiązków doskonalenia zawodowego przez radców prawnych oraz art. 14 Kodeksu Etyki Radców Prawnych,

z powodu odwołania obwinionego radcy prawnego R. S. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. z dnia 27 lutego 2020r. Sygn. akt OSD 11/20 orzeka:

1.

Utrzymuje w mocy punkt 1 zaskarżonego orzeczenia.

2.

Zmienia punkt 2 zaskarżonego orzeczenia w ten sposób, że kwotę 2000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) zastępuje kwotą 500 zł (słownie: pięćset złotych).

3.

Zasądza od obwinionego R. S. koszty postępowania odwoławczego w kwocie 1200.00 zł.(słownie złotych : jeden tysiąc dwieście złotych) na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych.

UZASADNIENIE

W dniu 29 października 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. E. W. na skutek zawiadomienia Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. wszczęła postępowanie przeciwko radcy prawnemu R. S. za przewinienie dyscyplinarne o to, że nie brał udziału w szkoleniach zawodowych. Obwiniony, przesłuchany w dniu 22 stycznia 2020 r. poddał się dobrowolnie karze i zaproponował karę upomnienia. Jednocześnie oświadczył, że ze względów zdrowotnych nie wykonuje zawodu radcy prawnego. Chorował w okresie 2016 r. do chwili obecnej, hospitalizowany był przez okres 15 tygodni. W 2018 r. zawiesił swoją działalność i aktualnie utrzymuje się z pensji żony.

Rzecznik Dyscyplinarny w dniu 22 stycznia 2020 r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. złożył przeciwko R. S. wniosek o wydanie orzeczenia o ukaraniu i wymierzenia kary dyscyplinarnej upomnienia bez prowadzenia postępowania dowodowego zarzucając mu, że nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego w cyklu szkoleniowym obejmującym okres od 01 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r., nie uzyskując minimalnej liczby 40 punktów szkoleniowych..

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) w P. z dnia 27 lutego 2020 r. na podstawie wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego orzekł:

I.

Uznanie Obwinionego radcę prawnego R. S. za winnego popełnienia zarzucanego jemu przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w cyklu szkoleniowym 2015 - 2017 wyznaczonym przez KRRP nie uczestniczył w żadnym szkoleniu i poprzez swoje zaniedbania nie uzyskał żadnego z wymaganych co najmniej 40 punktów szkoleniowych a w tym samym nie wywiązał się z obowiązku doskonalenia zawodowego przez przewidzianego w Regulaminie zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządów służących zapewnieniem przestrzegania tego obowiązku stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/X/2015 z 11 grudnia 2015, tj. popełnienia deliktu dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 75 ze zmianami) oraz § 17 Regulaminu zasad wypełniania obowiązków doskonalenia zawodowego przez radców prawnych oraz art. 14 Kodeksu Etyki Radców Prawnych i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 75 ze zmianami) wymierza karę upomnienia.

II.

na podstawie art .70⁶ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2020 r. poz.75 ze zmianami) oraz na

podstawie uchwały nr 86/IX/2015 KRRP z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, obciąża radcę prawnego R. S. kosztami postępowania i zasądza od niego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. kwotę 2.000,00 zł. (słownie: dwa tysiące złotych).

Radca prawny R. S. w dniu 10. 08. 2020 r. odwołał się od orzeczenia Sądu I instancji do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie nie zgadzając się z treścią wyroku w punkcie II, gdyż jego zdaniem przy obciążaniu obwinionego kosztami postępowania liczy się czasochłonność czynności procesowych, oraz rodzaj i stopień zawłości sprawy. Obwiniony wnosi o:

1.

Zmianę orzeczenia w ww. zakresie poprzez zasądzenie od niego kosztów postępowania w Kwocie 500,00 zł., oraz

2.

Zwolnienie jego z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym ze względów słuszności.

Obwiniony uzasadnia swoje odwołanie, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przewinienia i wyraził gotowość dobrowolnego poddania się karze. W związku z powyższym, zdaniem obwinionego ilość czynności w sprawie była minimalna a dalsze czynności zmierzające do ustalenia stanu prawnego i faktycznego były zbędne. Orzeczenie w sprawie było wydane bez prowadzenia rozprawy. Powyższe fakty, zdaniem obwinionego nie były czasochłonne ani skomplikowane a postępowanie dowodowe zostało ograniczone do jednego przesłuchania. Obwiniony powołuje się na dotychczasowe orzecznictwo, że dobrowolne poddanie się karze powoduje, że ilość czynności w sprawie ulega znacznemu zmniejszeniu - dzięki obwinionemu. Wobec powyższego sąd powinien obciążyć obwinioną najniższymi możliwymi kosztami postępowania dyscyplinarnego.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zważył, co następuje:

Odwołanie obwinionego co do punktu II orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w P. jest zasadne. Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekając, oparł się na założeniu, że dolegliwość orzeczonej kary jak i ponoszonych przez obwinionego kosztów postępowania u postępowaniu dyscyplinarnym nie może przekraczać stopnia winy lecz powinna być adekwatna do naganności czynu.

Zmieniając orzeczoną przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny kwotę zryczałtowanych kosztów postępowania, Wyższy Sąd Dyscyplinarny kierował się powyższą zasadą. Orzeczoną przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny kara zdaje się być karą sprawiedliwą, zasłużoną i akceptowalną, tym bardziej, że o taki wymiar kary wniósł Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego a także sam obwiniony. Jednakże zryczałtowane koszty postępowania, zdaniem Sądu znacznie przekraczają wydatki i faktyczne koszty postępowania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie mógł uwzględnić wniosku obwinionego co do zwolnienia z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przed Wyższym Sądem

Dyscyplinarnym, gdyż obwiniony nie przedstawił żadnych dowodów i nie udowodnił że był przez 15 tygodni 2016 roku hospitalizowany, zawiesił działalność radcy prawnego oraz utrzymuje się z wynagrodzenia swojej żony.

Mając to na względzie Wyższy Sąd Dyscyplinarny doszedł do wniosku, że kwota 500 zł. będzie kwotą odpowiednią z tytułu kosztów postępowania poniesionych przez Sąd I instancję.

Z tych względów Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust.1 i 2 ustawy o radcach prawnych, w związku z § 1 ust.1 pkt. 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. nr 86/9/2015